

Legitimationsdokumenter, ja jeg kan sige, at han aldrig medbringer det samlede Mandskabs Legitimationspapirer. Søerne blive altid expederede af Konsulerne, som væsentlig tage Hensyn til ikke at opholde Skibene; og som udstede separate Mønstringsbeviser, der tages for gyldige overalt, hvor Skibet kommer. Hvis man nu maa haabe, at vore Mønstringsbestyrelser ved særegne Instruktioner faae Paalæg om at tage lignende Hensyn vil derved bevirkes, at den tilfældige Kontrol i alle disse Tilfælde bliver afhængig af Tilfældigheder og Vilkaarligheder; men desuagtet vil det neppe kunne forvares, at man i disse Tilfælde gjør Mønstringen afhængig af, om Skibsføreren gaar ombord enten med egen eller med Færgeskaad for at tilveiebringe de foreskrevne Legitimationspapirer; thi Ansvaaret ved det Ophold, som derved foranlediges, vil umuligt kunne tilregnes ham; den Fremmede, der er ukjendt med vore Love, og som i god Tro til de bestaaende Forhold og sin Konsuls Myndighed kommer her til Landet for at blive expederet, det forekommer mig, at Ansvaaret meget mere maa falde paa den Autoritet, som ikke vil tage Hensyn til, hvad Konsulerne tidligere have taget Hensyn til. Hvor forunderligt vil det ikke se ud for Fremmede, der have Velighed til at gjøre Sammenligninger med Skiffene i andre Lande, at vore Myndigheder skulle være autoriserede til at installere fremmede Nationers Undersaatter under den fremmede Stats Lov. Jeg tror bestemt at kunne forudsige, at der vil blive gjort stærk Indsigelse derimod. Der næst skal jeg gjøre opmærksom paa, at Mønstringsbestyreren i visse Byer, f. Ex. Helsingør, umuligt vil kunne udføre sit Hverv tilfredsstillende, naar der ikke foretages væsentlige Forandringer i Lovforslaget. Det maa nemlig vel mærkes, at hans hidtidige Virksomhed har indskrænket sig til Forhyring af vore egne Søfolk ombord i vore egne Skibe, men naar der som Bederlag for den Uleilighed, han fremtidig skal have, tages et Middeltal af de sidste 10 Mars Indtægter, som for Helsingør udgjøre 108 Rd. 75 p., maa jeg gjøre opmærksom paa, at dette Forhold aldeles ikke passer til det meget betydeligt forøgede Arbejde, som Mønstringsbestyreren faar. Naar

jeg siger de Herrer, at vore danske Skibene udgjøre $\frac{1}{20}$ af det Antal Skibe, der aarligt passere Dresund — og jeg kan sige, at det samme Forhold finder Sted med Hensyn til Mønstringerne af vore danske Søfolk, som neppe udgjøre Tyvendepelen af det samlede Antal Mønstringer, som foregaar i Helsingør, — vil man deraf kunne gjøre sig et Begreb om, at det bliver umuligt for Mønstringsbestyreren at indrette sig tilfredsstillende overensstemmende med Lovforslaget. Efter min Mening gjøres det nødvendigt for ham at holde Raabent Kontor hele Dagen med en lønnet Assistent for ikke at bevirke Ophold for Skibene, thi naar vor Regjering paalægger de fremmede Nationer, hvad her er foreslaaet, betragter jeg Sagen saaledes, at Mønstringsbestyreren maa blive afhængig af Skibsfarten og ikke omvendt. Han maa være rede til enhver Tid, saaledes at de fremmede Nationers Skibsførere ikke skulde kunne paavise, at de ere blevne utilbørligt opholdte under deres Expedition i Helsingør. Jeg har kun tilladt mig disse faa Bemærkninger i Haab om muligt derved at bevirke en Revision af Lovforslaget, saaledes at det kunde blive til Lov i en Form, der mere tiltalte de fremmede Interesser, af hvilke vi dog mere eller mindre ere afhængige.

Justitsministeren: Det vil maasse være rigtig, at jeg strax inden Forhandlingen af denne Sag gaar videre, giver Oplysninger med Hensyn til det Punkt, som det ærede Medlem for Helsingør (Ulstrup) omtalte. Besynderligt nok er Ministeriet først i de sidste Dage blevet gjort opmærksom paa, at der i Helsingør finder en Skif-Sagtagelse af Lovgivningen Sted, med Hensyn til hvilken det ikke er mig bekjendt, at der habes nogen Hjemmel. Jeg udtrykker mig med al mulig Forsigtighed, fordi jeg som sagt først for et Par Dage siden har faaet Oplysning om dette Forhold. Sagen er den, at den almindelige Lovgivning om, hvorledes der i den heromhandlede Henseende skal forholdes med Hensyn til fremmede Skibe, navnlig Forordning af 1802 s. 7, gjør ingen Undtagelse med Hensyn til Helsingør; men det viser sig nu, at den al-